

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 37Cbi/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114215728
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Kačmárová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114215728.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Marcelou Kačmárovou v právnej veci žalobcu: JUDr. Václav Jaroščíak R E A L I T A, s miestom podnikania M. Rázusa 1240/14, 010 01 Žilina, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s. r. o., so sídlom Mierové námestie 14, 911 01 Trenčín, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: JUDr. Danica Birošová, so sídlom Piaristická 46, 911 01 Trenčín, správca úpadcu MIGAREAL, s.r.o. v konkurze, so sídlom Piaristická 46, 911 01 Trenčín, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený: A3 advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Partizánska 25, 911 01 Trenčín, IČO: XX XXX XXX o určenie popretej pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že žalobca je veriteľom inej, vymáhateľnej pohľadávky proti úpadcovi vo výške 283,35 eur z dohody z mandátnej zmluvy č. 1107 za poskytnuté právne služby v právnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 11Cb/25/2012, prihlásenej do konkurzného konania vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 28R/1/2013 súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 2 dňa 02.05.2014 na majetok úpadcu P., s.r.o. v konkurze, so sídlom F. XX, XXX XX S., G.: XX XXX XXX, zapísanej v zozname pohľadávok pod číslom 8/J-16.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

III. Žalovanému súd priznáva náhradu trov konania 100 % . Po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne súd o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Okresnému súdu Trenčín bola dňa 08.07.2014 doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáha, aby súd určil, že žalobca je veriteľom voči úpadcovi MIGAREAL, s.r.o. v konkurze, titulom dodania právnych služieb a náhrady nákladov právneho zastupovania vo výške 14.999,03eur, s poradím prednostná pohľadávka z reštrukturalizačného konania, ktorá v konkurze vedenom u Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 28K/1/2013 je zapísaná v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 8/J-16. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že u Okresného súdu Trenčín je pod sp. zn. 28R/1/2013 vedený konkurz na majetok úpadcu MIGAREAL, s.r.o. v konkurze a za správcu bola ustanovená žalovaná. Žalobca ako veriteľ úpadcu si riadne a včas prihlásil do konkurzu svoju pohľadávku v celkovej výške 14.999,03 eur, pozostávajúcu z istiny vo výške 14.999,03 eur s právnym dôvodom jej vzniku - právne služby v spore 1/ Fatra - global, 2/ Senion o vypratanie nehnuteľností - OS Ža č. k. 11Cbi/25/2012. Právny dôvod (pravosť) vymáhateľnosť, poradie prihlásenej pohľadávky a výšku pohľadávky voči úpadcovi osvedčil pripojenými listinami. Prihlásenú pohľadávku žalovaná zapísala v konečnom zozname pohľadávok pod poradovým číslom 8/J-18. Popretie pohľadávky žalovaná oznámila žalobcovi listom zn. 28R/1/2013 s 106 zo dňa 05.06.2014, doručeným dňa 10.06.2014. Cez analýzu textu doručeného listu v konfrontácii s dikciou § 32 ods. 5, prvá veta a § 32 ods. 6 treba urobiť záver, že zo strany správkyne ide o také popretie pohľadávky, ktoré treba kvalifikovať ako popretie neúčinné. Z dikcie

§ 32 ods. 6 ZoKR nesporne vyplýva záver, že rozsah textu popretia zapísaného u popieranej pohľadávky v zozname pohľadávok by mal byť svojim obsahom i rozsahom prinajmenšom zhodný s textom popretia oznamovaného veriteľovi. Z toho vyplýva záver, že aké a ako popretie správca zapíše písomný text podľa § 32 ods. 5, prvá veta ZoKR v zozname pohľadávok, tak také má povinnosť oznámiť veriteľovi. Z listu oznámenia evidentne vyplýva, že tomu tak nie je. Žalovaná v zozname pohľadávok prihlásenú pohľadávku poprela čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, čo do výšky i poradia pohľadávky. Popretie v zozname pohľadávok vo všetkých častiach popretia odôvodňuje tak, že prihlášku podáva nesprávny subjekt JUDr. Jaroščiak, avšak nie ako advokát, teda nepreukázaný právny dôvod vzniku pohľadávky. Sú uplatnené vyúčtované zálohy, ktoré však svojou povahou nie sú voči úpadcovi pohľadávkou, ale záväzkom a to až do riadneho vyúčtovania. Služby na faktúre boli pravdepodobne vyúčtované dvakrát. Existujú dôvodné pochybnosti o pravosti pohľadávky, prihláška je nepreskúmateľná. Z rovnakého dôvodu popretá aj vymáhateľnosť. Už zbežnou analýzou správkyňou vykonaného zápisu popretia možno urobiť záver, že ide o účelové popretie prihlásenej pohľadávky. Formulácia dôvodu popretia žalovanou, je iba účelovým tvrdením a podľa presvedčenia žalobcu tiež možno iba účelovým postupom, ktorým úmyselne odníma výkon práv a povinností žalobcu ako konkurzného veriteľa. Žalobca je advokátom, ale tiež živnostníkom (obchodné meno JUDr. Václav Jaroščiak - REALITA), z hľadiska obchodného zákona FO podnikateľom (§ 2 ods. 1 a 2 ObchZ). Ako podnikateľ je zo zákona o účtovníctve účtovnou jednotkou, ktorá účtuje v jednoduchom účtovníctve. Ako daňovník je registrovaný ako platiteľ DPH s vydaným osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, v ktorom je ako zdaniteľná osoba označený: JUDr. Václav Jaroščiak - REALITA. Tak ako je označená ako účtovná jednotka, a pod ktorým obchodným menom vedie účtovníctvo a príslušné účtovné výkazníctvo. Bez ohľadu či subjekt vykonáva podnikateľskú činnosť podľa § 2 ods. 2 písm. b/ alebo c/ ObchZ, pri účtovaní o príjmoch a výdavkoch z tej či onej podnikateľskej činnosti je stále iba „jednou“ účtovnou jednotkou a vedie iba „jedno“ účtovníctvo, a vedie ho (a môže ho viesť iba pod jedným obchodným menom). Logicky takým menom je meno, pod ktorým je ako účtovná jednotka evidovaný u príslušného správcu dane a v prípade, že je platiteľom DPH, tak predovšetkým iba pod (obchodným) menom, pod ktorým je registrovaný ako platiteľ DPH. Preto bez ohľadu či je faktúra vystavená podnikateľom - advokátom bude (a musí byť) na nej ako platiteľ, ktorý faktúru vystavil, uvedený pod menom, ktorým je ako platiteľ DPH registrovaný na DPH. Ako platiteľ DPH je povinný pri dodaní tovaru alebo služby s miestom dodania v tuzemskej inej zdaniteľnej osobe alebo právnickej osobe, ktorá nie je zdaniteľnou osobou vyhotoviť faktúru. Faktúra vyhotovená osobou podľa § 72 musí obsahovať mimo iného meno a priezvisko zdaniteľnej osoby, adresu jej sídla, miesta podnikania (§ 74 ods. 1 - a zákona o DPH). Preto prihláška takéhoto podnikateľského subjektu ako je žalobca môže byť podávaná iba pod takýmto jeho (obchodným) menom, ktoré nesie ako účtovná jednotka, pretože iba subjekt - účtovná jednotka môže vykonať vyhlásenie, že o pohľadávke účtuje. Žalobca je vždy jeden a ten istý subjekt či v postavení advokáta alebo živnostníka, identifikovaný obchodným menom, miestom podnikania či IČO. Kedy je žalobca správny subjekt a kedy je nesprávny a prečo vtedy je správny a inokedy nesprávny, žalovaná bližšie vo svojom popretí neodôvodňuje. Nesporné však je, že právny dôvod vzniku pohľadávky vyplýva z označenia veriteľa v podanej prihláške či na faktúre. Právnym dôvodom je a môže byť iba právna skutočnosť, ktorá spôsobuje vznik záväzkového vzťahu. Úvahy žalovanej o tom, či je vyúčtovaná faktúra pohľadávkou alebo záväzkom, úvahy a nejakej pravdepodobnosti, že služby boli vyúčtované dvakrát, pochybnostiach o pravosti pohľadávky či jej nepreskúmateľnosti pôsobia zarážajúco predovšetkým potom, čo sa žalovaná oboznámila so stavom súdneho konania a veriteľom v ňom - advokátom vykonaných úkonov právnej pomoci a vynaložených výdavkoch. Žalobca opakovane poukázal na to, že zo strany žalovanej išlo - a to nielen u tejto pohľadávky - o čisto účelové popieranie pohľadávky. Podľa zistenia poprela všetky pohľadávky každého veriteľa, ktorý by zistením jeho pohľadávky nadobudol hlasovacie právo na schôdzi veriteľov - a tým také postavenie, v ktorom by mohol ohroziť postavenie žalovanej ako správkyne v predmetnom konkurze.

Žalovaný sa k žalobe po doručení žaloby vyjadril podaním zo dňa 24.11.2015, v ktorom uviedol, že námietku právneho zástupcu žalobcu o neúčinnom popretí jeho pohľadávky považuje za neopodstatnenú, nakoľko z textu § 32 ods. 5 a 6 ZoKR nevyplýva pre správca povinnosť oznamovať veriteľovi popretej pohľadávky dôvod popretia. Pojem popretie, ktorý sa v uvedených ustanoveniach ZoKR uvádza, podľa názoru správca automaticky nezahŕňa aj jeho odôvodnenie ale len informáciu o tom, že pohľadávka je podľa odborného názoru správca sporná a na základe toho ju nebolo možné zistiť. Pričom pre účely úplnosti zoznamu pohľadávok má správca ďalej povinnosť uvádzať okrem samotnej skutočnosti popretia aj jeho dôvody. Povinnosť zdôvodniť popretie ako také, má preto správca výlučne pri vyznačovaní popretia do zoznamu pohľadávok, nie však pri notifikácii veriteľa popretej pohľadávky. Podľa § 32 ods. 6 ZoKR popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu

pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá. Túto povinnosť ktorú pre oznamovanie popretia stanovuje ZoKR si správca pri popretí predmetnej pohľadávky splnil. Aj odborná literatúra uvádza, že správca oznámi veriteľovi popretej pohľadávky údaje o tom, kto pohľadávku poprel a v akom rozsahu, pričom nie je povinnosťou správcu uvádzať zároveň dôvod popretia (JUDr. W. F., zákon o konkurze a reštrukturalizácii, komentár, Iura Edition, 2012). Popretie prihlásenej pohľadávky žalobcu správkyňou obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti popretia a preto je žalobcom uvádzaný záver o neúčinnosti popretia jeho prihlásenej pohľadávky nesprávny a správkyňa ho odmieta. Správkyňa po preskúmaní predmetnej pohľadávky s odbornou starostlivosťou túto ako nepreskúmateľnú poprela, nakoľko ju prihlásil subjekt, ktorý neposkytoval právne služby dohodnuté Mandátnou zmluvou č. 1107, ktoré sú predmetom faktúry č. 14020. Ďalším dôvodom popretia predmetnej pohľadávky je nepreskúmateľnosť faktúry č. 14020, ktorou boli úpadcovi v postavení odberateľa fakturované právne služby v spore o vypratanie nehnuteľností, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 11Cb/25/2012. Predmetná faktúra neobsahuje náležitosti stanovené v § 10 ods. 1 písm. b/ zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, nakoľko v nej absentuje označenie účastníkov prípadu - JUDr. Václav Jaroščíak, advokát, člen SAK, zapísaný pod č. 0765. Nie je zrejmé, z čoho žalobca vychádzal pri výpočte ceny úkonu za poskytované služby, nakoľko táto nebola vypočítaná podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.. K prihláške neboli predložené žiadne vyúčtovania na ktoré faktúra odkazuje. Z uvedených dôvodov preto nebolo možné ustáliť právny dôvod, výšku, ako ani poradie predmetnej pohľadávky. K tvrdeniu účelovosti popretia žalovaný uviedol, že v zmysle § 32 ods. 1 ZoKR ak pri skúmaní správca zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť. Predmetná prihlasovaná pohľadávka nie je prihlásená spôsobom, pri ktorom je možné zistiť právny dôvod či výšku v rozsahu, v akom ju žalobca prihlásil, a preto bola správkyňa v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia ZoKR a v spojení s absenciou vyjadrenia úpadcu k prihlásenej pohľadávke, povinná túto poprieť a to tak, ako je vyznačené v zozname pohľadávok v konkurznom konaní sp. zn. 28R/1/2013, ktorý bol doručený Okresnému súdu Trenčín. Uplynutím lehoty na popieranie pohľadávok sa prihlásená pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú. Zistenie pohľadávky sporne prihlasovanej by predstavovalo porušenie povinností správcu postupovať s odbornou starostlivosťou. Správkyňa popretím pohľadávky postupovala v zmysle a v súlade s ZoKR. Na podklade predložených listín nebolo možné jednoznačne ustáliť výšku, poradie a dôvod prihlasovanej pohľadávky. Existencia právneho dôvodu prihlásenej pohľadávky v kontexte vysvetlenom v žalobe neberie do úvahy preukázanie všetkých v nej tvrdných skutočností a tiež špecifický charakter konkurzného konania, kladúceho exaktné podmienky na uplatňovanie nárokov veriteľov. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré uskutočnil v prítomnosti účastníkov resp. ich právnych zástupcov. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, konateľa úpadcu G.. P. I., F.. a oboznámením sa s obsahom do spisu predložených listinných dôkazov.

Žalobca na pojednávaní predniesol žalobu v súlade s jej písomným vyhotovením. Žalobca v záverečnom návrhu uviedol, že trvá na podanom žalobnom návrhu a domáha sa od súdu určenia, že je veriteľom pohľadávky voči úpadcovi titulom dodania právnych služieb a náhrady nákladov právneho zastúpenia v celkovej výške 14.999,03 Eur. Rozpis poskytnutých právnych služieb preukazuje predloženým vyúčtovaním, v ktorom sú rozpísané jednotlivé úkony poskytnutých právnych služieb. Zastáva názor, že žaloba o vypratanie je žalobou na plnenie a že predmet vypratania je oceníteľnou vecou z hľadiska určenia hodnoty alebo ceny právneho úkonu poskytnutého pri právnom zastúpení teda je cena veci, ktorá má byť vyprataná. Aplikácia 1/13 výpočtového základu tak ako to tvrdí strana žalovaná môže prichádzať do úvahy iba vtedy, ak predmet sporu nemožno oceniť, alebo ho možno oceniť iba s ťažkosťami. Podľa nálezu Ústavného súdu č. III.ÚS 334/07, ústavný súd uviedol, že „rovnako sa ústavný súd nestotožňuje s tvrdením krajského súdu, že citované stanovisko občianskoprávneho kolégia NS rieši odlišnú právnu problematiku a to spôsob vymešania súdneho poplatku zo žaloby o vypratanie nehnuteľností. Podľa názoru ústavného súdu z pohľadu prerokovávanej veci nie je dôležité, že uvedené stanovisko rieši problematiku súdnych poplatkov v konaniach o žalobách o vypratanie nehnuteľností, ale jeho záver, že v uvedených konaniach sú predmetom konania skutočností, na ktorých sa zakladá ochrana vlastníckeho práva vrátane jeho predmetu, ktorý tvorí oceníteľnú hmotnú vec. Argumentáciu KS a spočívajúcu v poukazaní na skutočnosť, že pri stanovení súdneho poplatku i pri rozhodovaní pri trovách konania treba vychádzať z predmetu sporu odlišne. I keď v danom prípade predmetom sporu nebolo určenie vlastníckeho práva formou výroku, kto je vlastníkom prípadne vydanie nehnuteľnosti ale jej vypratanie a že v danej veci spor o vlastnícke právo nevznikol, KS ho neriešil, rieši len to, či odporkyňa má právo užívať predmetnú nehnuteľnosť, ktorý inštitút je odlišný ak inštitút určenia

vlastníckeho práva, ÚS neakceptoval.“ Bližšie poukázal na uvedený nález, z ktorého jednoznačne vyplýva záver, že nehnuteľnosť predmetom ktorej je vypratanie je vecou oceníteľnou a pri určení výšky odmeny treba aplikovať odmenu určenú podľa ceny sporu. Otázku aplikácie výšky odmeny podľa ceny sporu alebo pomerom výpočtového základu je podstatná pri rozhodovaní súdu o priznávaní náhrady trov konania v prejednávanej veci. V tomto prípade výška vyfakturovanej odmeny je odrazom uzavretej dohody medzi advokátom a klientom a tá je potvrdená odsúhlasenou sumou, ktorá bola fakturovaná, je to produkt a odraz zmluvnej voľnosti subjektov obchodnoprávneho vzťahu. Poukázal na plnú moc v konaní 11Cb/25/2012 Okresného súdu Žilina z 24.01.2012, kde je dohodnuté, že je splnomocnený na zastupovanie úpadcu v rozsahu práv a povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov s právom na odmenu za toto zastupovanie podľa vyhlášky MS č. 655/2004, ak nebude dohodnuté inak. Výšku fakturovanej sumy tak ako bola prihlásená v tomto podaní možno vzhľadom na výpoveď Ing. Cibulku tie chápať, že ide o dohodnuté inak, čo je preukázané tým, že túto sumu nespochybňuje a odsúhlasil ju štatutárny orgán úpadcu. V prípade úspechu si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

PZ žalovaného v záverečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava doterajších prednesov aj ostatného vyjadrenia podaného 21.04.2016, kde namietali to, že medzi úpadcom a žalobcom nemohla platne vzniknúť zmluvná odmena vo výške základnej tarifnej sadzby, nakoľko to odporuje žalobcom citovanej vyhláške, ktorá vychádza zo zákona o advokácii a teda by sa takouto dohodou obchádzal zákon. Zdôraznil, že nejde o rozširovanie dôvodov popierania, ale poukazujem na absolútnu neplatnosť tejto časti, nakoľko súd na ňu prihliada z moci úradnej, bez ohľadu na to či práve táto okolnosť bola správkyňou vytknutá alebo nebola pri popieraní pohľadávky. Pokiaľ by žalobcovi patrila odmena, patrila by mu tarifná odmena vo výške 1/13 výpočtového základu, sám žalobca ju v žalobnom návrhu takto uplatňoval a súdy ju aj takto priznávali. Dokonca aj v tej veci bol súdny poplatok vyrubený ako z neoceníteľnej hodnoty sporu. Skutočnosť, že žalobca dodatočne sa snaží lavírovať ohľadom výšky základnej sadzby svedčí aj zálohová faktúra z veci sp. zn. 37Cbi/70/2014, kde tam ju považuje za výkonovú s výškou základnej sadzby 1/13 a v tejto veci ju vyúčtováva vo výške cez 2000,- eur za jeden úkon právnej služby. Aj v tejto veci je predmet sporu 14999 eur a súdy priznávajú náhradu trov v tarifnej výške 1/13 bez ohľadu na citovaný nález ÚS SR. Vzhľadom k tomu navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

Konateľ a spoločník úpadcu G.. P. I. F.. na pojednávaní pri svojom výsluchu uviedol, že tak ako vypovedal na predchádzajúcich troch pojednávaniach, žalobca JUDr. Jaroščiak bol ich právny zástupca, zatupoval ich vo všetkých právnych sporoch, fungovalo to tak, že keď niečo potrebovali, skontaktovali sa, povedal ako budú postupovať a následne sa podpísala dohoda, ďalej ich v konaní zastupoval a keď sa pojednávanie skončilo, vyúčtoval si trovy podľa dohody alebo uvedené v mandátnej zmluve. Výšku trov mu následne on alebo jeho spolukonateľ schválil. Ak bola v uvedenom prípade podpísaná mandátna zmluva, trovy konania boli uplatnené dôvodne. V tomto konkrétnom prípade na konkrétnu dohodnutú výšku odmeny za jeden úkon právnej služby si nepamätá, avšak postup bol taký, že vyúčtovanie žalobcu určite skontroloval. Q. odmeny za jeden úkon mu bola zo strany žalobcu vysvetlená a nakoniec sa na konkrétnej výške dohodli. Ak sú faktúry v účtovníctve, určite boli všetky schválené a odsúhlasené. S pohľadávkami žalobcu sa oboznámil, správkyňu ich nenamietal. Nevie povedať ako to bolo v tomto konkrétnom prípade pri vyúčtovaní odmeny, či boli dohodnutí že idú podľa právnych predpisov. Na uvedenú vec si pamätám, žalobca im uviedol, že predmetná nehnuteľnosť bola v hodnote 800 tisíc eur, bola v nájme subjektu, ktorý im prestal platiť. Mali ďalšieho záujemcu na tento nájom, tak bola podaná žaloba o vypratanie. Povedal, že odmena bola vyčíslená na základe hodnoty nehnuteľností, on s týmto súhlasil.

Súd vykonal ďalej dokazovanie oboznámením sa s obsahom do spisu predložených listinných dôkazov a to: súhrnná prihláška nezabezpečených pohľadávok poradové č. 2, mandátna zmluva č. 1107, faktúra č. 14020, plná moc č. A12011, osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, popretie uplatnenej pohľadávky, zapísanej v zozname pohľadávok pod č. 8/J-1 až 8/J-20, výpis zo zoznamu pohľadávok č. pohľadávky 8/J-16, uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 28R/1/2013-832, uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 28R/1/2013-832, výpis zo Živnostenského registra na žalobcu z 21.12.2015, výpis zo Živnostenského registra na žalobcu zo 04.02.2016, výpis z Obchodného registra na úpadcu z 04.02.2016, výpis zo Živnostenského registra na žalobcu z 24.03.2016, výpis z Obchodného registra na úpadcu z 24.3.2016, zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28R/1/2013: prihláška pohľadávky pod por. č. 25, zo spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 11Cb/25/2012 žaloba, plná moc

A 12011, výpis LV 478, výpis z LV 984, nájomná zmluva, výpis z Obchodného registra, výpis z registra neziskových organizácií, výpis z Obchodného registra, výzva z 20.06.2012, vyjadrenie žalobcu z 25.06.2012, rozkaz na plnenie 11Cb/25/2012, odpor, nájomná zmluva, odpor-vyjadrenie žalobcu z 04.09.2012, nájomná zmluva, predvolanie, zápisnica o pojednávaní z 26.10.2012, odpor, úradný záznam, predvolanie, doplnenie návrhu z 28.11.2012, zápisnica o pojednávaní z 29.05.2012, výpis z Obchodného vestníka č. 64/2012, zápisnica o pojednávaní z 07.12.2012, podanie PZ žalovaných z 17.12.2012, zápisnica o pojednávaní z 18.01.2013, odvolanie voči rozsudku, špecifikácia trov konania zo strany PZ odporcov, rozsudok č. k. 11Cb/25/2012-98, odvolanie z 20.02.2013, odvolanie z 26.02.2013, uznesenie 11Cb/25/2012-123, uznesenie 11Cb/25/2012-126, vyjadrenie z 02.05.2013, predkladacia správa, výpis z Obchodného vestníka č. 24/2013, výpis z Obchodného vestníka č. 52/2013, oznámenie o možnej zaujatosti, predkladacia správa, uznesenie NS SR s. zn. 3Ndob/31/2013, uznesenie o vyhlásení rozsudku, návrh na prerušenie konania, vyjadrenie odporcu, vyjadrenie navrhovateľa k vyjadreniu odporcu, vyjadrenie navrhovateľa k prerušeniu konania, výpis z Obchodného registra, výpis z registra organizácií, zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku, výpis z Obchodného vestníka č. 52/2012, výpis z Obchodného vestníka č. 226/2013, uznesenie 13Cod/174/2013-211, výzva, uznesenie 13Cob/174/2013, upovedomenie o odročení, výzva JUDr. Birošovej, zápisnica o vyhlásení rozsudku z 30.4.2014, uznesenie 13Cob/174/2013-252, vyjadrenie odporcov, zápisnica o vyhlásení rozsudku z 28.05.2014, rozsudok 13Cob/174/2013, výpis zo živnostenského registra na žalobcu z 04.02.2016, výpis z obchodného registra na úpadcu z 04.02.2016, výpis zo živnostenského registra na žalobcu z 24.03.2016, výpis z obchodného registra na úpadcu z 24.03.2016, výpis zo živnostenského registra na žalobcu z 10.05.2016, výpis z obchodného registra na úpadcu z 10.05.2016, vyúčtovanie trov konania - Okresný súd Žilina, sp. zn. 11Cb/25/2012, vyúčtovanie trov konania Krajský súd v Žiline sp. zn. 13Cob/174/2013.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav:

Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 28R/1/2013-832 zo dňa 12.03.2014 zastavil reštrukturalizačné konanie vedené voči dlžníkovi MIGAREAL, s.r.o., začal voči nemu zároveň konkurzné konanie a vyhlásil na majetok dlžníka zároveň aj predmetným uznesením konkurz. Do funkcie správcu bol ustanovený JUDr. Jozef Sedliak. V uznesení súd vyzval veriteľov, aby v lehote 45 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky na predpísanom tlačive v jednom rovnopise na Okresný súd Trenčín k sp. zn. 28R/1/2013-832 a v jednom rovnopise správcovi na adresu jeho kancelárie. Zároveň vo výroku tohto uznesenia vykonal poučenie veriteľov. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 18.03.2014 a účinky vyhlásenia konkurzu nastali deň po zverejnení uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku a to dňa 19.03.2014. Dňa 20.03.2014 začala plynúť veriteľom 45 dňová lehota na prihlasovanie pohľadávok, pričom posledným dňom tejto lehoty bol deň 05.05.2014. Od nasledujúceho dňa t. zn. od 06.05.2014 začala správcovi plynúť tridsaťdňová lehota na popieranie prihlásených pohľadávok, ktorá uplynula dňa 04.06.2014. Od nasledujúceho dňa po doručení oznámenia o popretí prihlásenej pohľadávky správcom t. zn. od 11.06.2014 začala plynúť veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá, tridsaťdňová lehota na podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky. Posledným dňom tejto lehoty bol 10.07.2014.

Súhrnná prihláška nezabezpečených pohľadávok č. 2 na uplatnenie pohľadávok v konkurze žalobcu došla súdu a žalovanému ako správcovi dňa 02.05.2014 (posledný deň na prihlasovanie pohľadávok bol 05.05.2014) t. zn. k prihláseniu pohľadávky došlo v zákonnej prihlasovacej lehote. Správca poprel všetky pohľadávky žalobcu, prihlásené súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok, dňa 30.05.2014, a to čo do právneho dôvodu vzniku, výšky, vymáhateľnosti a poradia. Popretie pohľadávky zhodne zdôvodnil tým, že prihlášku podáva nesprávny subjekt JUDr. Jaroščiak, avšak nie ako advokát, teda nepreukázaný právny dôvod vzniku pohľadávky, služby na faktúre boli pravdepodobne vyúčtované dvakrát, existujú dôvodné pochybnosti o pravosti pohľadávky, prihláška je nepreskúmateľná. Oznámenie o popretí pohľadávky bolo doručené žalobcovi dňa 10.06.2014. Od nasledujúceho dňa od doručenia oznámenia o popretí prihlásenej pohľadávky t. zn. od 11.06.2014 začala žalobcovi plynúť tridsaťdňová lehota na podanie určovacej žaloby. Žaloba žalobcu na určenie popretej pohľadávky došla súdu dňa 08.07.2014. Dňa 08.07.2014 sa začalo súdne konanie vyvolané konkurzom.

Žalobca s úpadcom uzatvoril dňa 10.09.2011 mandátnu zmluvu č. 1107, na základe ktorej vznikol žalobcovi záväzok poskytovať t. č. úpadcovi právne služby v rozsahu a lehotách podľa jeho potreby a požiadaviek, na jeho účet za odplatu. Výška odmeny bola dohodnutá odkazom na vyhlášku ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z., za predpokladu, že nebude medzi účastníkmi dohodnuté niečo iné. Rovnako bolo medzi účastníkmi dohodnuté právo fakturovať odmenu za poskytnutie právnych služieb

okrem dňa ukončenia právneho zastúpenia v jednotlivých právnych veciach, aj v deň predchádzajúci dňu vyhlásenia konkurzu. Žalobca vystavil úpadcovi dňa 08.03.2014 faktúru č. 14020 v sume 14.999,03 eur s dátumom splatnosti 15.03.2014, ktorou fakturoval úpadcovi právne služby v spore o vypratanie nehnuteľnosti - OS Žilina 11Cb/25/2012, ktorá obsahuje rozpis poskytnutých služieb, s rozdelením na odmenu za konanie na súde prvého stupňa a konanie na odvolacom súde a odpočet fakturovanej zálohy č. 12008 vo výške 183,25 eur.

Právnu vec súd posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“).

Podľa § 1 ZoKR tento zákon upravuje riešenie úpadku dlžníka speňažením majetku dlžníka a kolektívnym uspokojením jeho veriteľov alebo postupným uspokojením veriteľov dlžníka spôsobom dohodnutým v reštrukturalizačnom pláne; zákon upravuje aj riešenie hroziaceho úpadku dlžníka a oddĺženie fyzickej osoby.

Podľa § 23 odsek 1 ZoKR vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku. Vyhlásením konkurzu sa dlžník stáva úpadcom.

Podľa § 24 odsek 1 ZoKR účastníkmi konkurzného konania sa dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.

Podľa § 28 odsek 1 ZoKR pohľadávka, ktorá nie je pohľadávkou proti podstate, sa v konkurze uplatňuje prihláškou.

Podľa § 28 odsek 2 ZoKR prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu, v jednom rovnopise veriteľ doručí prihlášku aj na súd.

Podľa § 28 odsek 3 ZoKR ak veriteľ doručí správcovi prihlášku neskôr, na prihlášku sa prihliada, veriteľ však nemôže vykonávať hlasovacie právo a ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Právo na pomerné uspokojenie veriteľa tým nie je dotknuté; môže byť však uspokojený len z výťažku zaradeného do rozvrhu zo všeobecnej podstaty, ktorého zámer zostaviť bol oznámený v Obchodnom vestníku po doručení prihlášky správcovi. Zapísanie takejto pohľadávky do zoznamu pohľadávok správca zverejní v Obchodnom vestníku s uvedením veriteľa a prihlásenej sumy.

Podľa § 29 odsek 1 ZoKR prihláška musí byť podaná na predpísanom tlačíve a musí obsahovať základné náležitosti, inak sa na prihlášku neprihliada. Základnými náležitosťami prihlášky sú:

- a) meno, priezvisko a bydlisko alebo názov a sídlo veriteľa,
- b) meno, priezvisko a bydlisko alebo názov a sídlo úpadcu,
- c) právny dôvod vzniku pohľadávky,
- d) poradie uspokojovania pohľadávky zo všeobecnej podstaty,
- e) celková suma pohľadávky,
- f) podpis.

Podľa § 29 odsek 6 ZoKR k prihláške sa pripoja listiny preukazujúce v nej uvedené skutočnosti. Veriteľ, ktorý je účtovnou jednotkou, v prihláške uvedie vyhlásenie, či o pohľadávke účtuje v účtovníctve, v akom rozsahu, prípadne dôvody, prečo o pohľadávke v účtovníctve neúčtuje.

Podľa § 32 odsek 1 ZoKR každú prihlásenú pohľadávku správca porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, prihliadne na vyjadrenie úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť.

Podľa § 32 odsek 2 ZoKR prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačíve, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie.

Podľa § 32 odsek 6 ZoKR popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá.

Podľa § 32 odsek 9 ZoKR veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

Podľa § 32 odsek 15 ZoKR v žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

Podľa § 32 odsek 19 ZoKR pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú.

Podľa § 120 ods. 2 ZoKR pohľadávky, ktoré vznikli voči dlžníkovi počas reštrukturalizačného konania, pracovnoprávne nároky, na ktoré nárok vznikol za obdobie kalendárneho mesiaca, v ktorom došlo k začatiu reštrukturalizačného konania, odmena správcu a nepeňažné pohľadávky sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou (ďalej len "prednostné pohľadávky"). Na prednostné pohľadávky nepôsobia účinky začatia reštrukturalizačného konania ani sa nezahŕňajú do reštrukturalizačného plánu, ibaže s tým ich veriteľa súhlasia.

Podľa § 120 ods. 4 ZoKR ak súd počas reštrukturalizácie vyhlási na majetok dlžníka konkurz, prednostné pohľadávky, ak vznikli v súvislosti s prevádzkovaním podniku dlžníka počas reštrukturalizačného konania, sa v konkurze v nezabezpečenom rozsahu uspokojujú zo všeobecnej podstaty pred inými nezabezpečenými pohľadávkami.

Podľa § 2 odsek 1 Obchodného zákonníka podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Podľa § 2 odsek 2 Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je:

- a) osoba zapísaná v obchodnom registri,
- b) osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia,
- c) osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov,
- d) fyzická osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu a je zapísaná do evidencie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 odsek 3 Obchodného zákonníka, prvá veta, sídlom právnickej osoby a miestom podnikania fyzickej osoby je adresa, ktorá je ako sídlo alebo miesto podnikania zapísaná v obchodnom registri alebo živnostenskom registri, alebo v inej evidencii ustanovenej osobitným zákonom.

Podľa § 566 odsek 1 Obchodného zákonníka mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu.

Podľa § 566 odsek 2 Obchodného zákonníka ak je zariadenie záležitosti predmetom podnikateľskej činnosti mandatára, predpokladá sa, že odplata bola dohodnutá.

Podľa § 571 ods. 2 Obchodného zákonníka ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, vznikne mandatárovi nárok na odplatu, keď riadne vykoná činnosť, na ktorú bol povinný, a to bez ohľadu na to, či priniesla očakávaný výsledok alebo nie. Ak možno očakávať, že v súvislosti s vybavovaním záležitosti vzniknú mandatárovi značné náklady, môže mandatár požadovať po uzavretí zmluvy primeraný preddavok.

Podľa § 11 odsek 1 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov základná sadzba

tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami

Podľa § 16 odsek 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 odsek 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Na základe zisteného skutkového stavu s použitím vyššie uvedených právnych predpisov súd vec právne posúdil takto:

Súd v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona posudzoval aktívnu a pasívnu legitímáciu žalobcu a žalovaného. Aktívna legitímácia žalobcu je daná, vzhľadom k tomu, že žalobca je veriteľom pohľadávky v konkurze podľa § 24 odsek 1 ZoKR. Pasívna legitímácia žalovaného je daná, vzhľadom k tomu, že žalovaný má postavenie správcu majetku úpadcu podľa § 40 ods. 1 ZoKR.

Následne, po zistení, že aktívna legitímácia žalobcu a pasívna legitímácia žalovaného je daná, súd zisťoval dodržanie všetkých prekluzívnych lehôt. Žalobca si v konkurznom konaní prihlásil svoje pohľadávky súhrnnou prihláškou dňa 02.05.2014, t. zn. v základnej lehote na prihlasovanie pohľadávok (táto lehota uplynula dňa 05.05.2014), správca prihlásenú pohľadávku poprel dňa 30.05.2014, pričom lehota na popieranie pohľadávok uplynula správcovi dňa 04.06.2014, žalobcovi bolo doručené oznámenie o popretí prihlásených pohľadávok dňa 10.06.2014 a žalobca podal určovaciu žalobu na súde dňa 08.07.2014 (posledný deň tejto lehoty uplynul dňa 10.07.2014). Pri prihlasovaní pohľadávky žalobcom, pri popretí pohľadávky správcom, ako aj pri podaní žaloby o určenie popretej pohľadávky boli dodržané zákonom stanovené prekluzívne doby. Na uvedené je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti.

Žalobca v rámci podanej žaloby namietal účinnosť popretia pohľadávky s poukazom na § 32 odsek 6 ZoKR, nakoľko žalovaný ako správca žalobcovi ako veriteľovi neoznámil dôvody popretia, tak ako boli uvedené v zozname pohľadávok. Súd v tomto smere poukazuje na znenie predmetného zákonného ustanovenia, ktoré výslovne uvádza, že správca popretie pohľadávok bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a oznámi veriteľovi, pričom obsah oznámenia, t. zn. aj uvedenie dôvodov popretia zákon ďalej neobsahuje. V zmysle uvedeného potom postup správcu, kedy len oznámil žalobcovi ako veriteľovi popretie pohľadávok bol správny. Rovnako súd poukazuje na § 32 ods. 1 ZoKR, v zmysle ktorého je preskúmanie prihlásených pohľadávok v kompetencii správcu, pričom zákon správcu osobitne nelimituje (okrem § 32 ods. 2 ZoKR posledná veta), pri rozsahu prieskumu ako ani pri dôvodoch popretia. Ak teda správca, pri svojom konaní s odbornou starostlivosťou, má akékoľvek pochybnosti o prihlásenej pohľadávke, najmä za stavu, ak je prihláška pohľadávky pomerne stručná čo do obsahu či čo do pripojených listinných dôkazov, zákon mu umožňuje prihlásenú pohľadávku bez ďalšieho poprieť resp. mu priam ukladá povinnosť ju poprieť, pričom rozsah ďalšieho konania, určí rozsahom popretia. Preto aj postup správcu, kedy mal pochybnosti o prihlásenej pohľadávke, ktorý viedol k jej popretiu bol uskutočnený účinne a v súlade so zákonom. Následne je na veriteľovi, aby podal určovaciu žalobu a v konaní, podľa obsahu popretia, vyvrátil dôvody popretia.

Žalovaný poprel prihlásenú pohľadávku čo do právneho dôvodu vzniku, výšku, poradia, vymáhateľnosti z viacerých dôvodov. Prvým z nich bola nesprávnosť prihlásenia pohľadávky resp. prihlásenie pohľadávky pod nesprávne označeným subjektom, nakoľko žalovaný mal za to, že správne si mal žalobca prihlásiť pohľadávku iba pod obchodným menom JUDr. Václav Jaroščiak, bez akéhokoľvek dodatku. K tomuto súd uvádza, že poukazuje na to, že podnikateľom je v zmysle § 2 Obchodného zákonníka ako osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia, tak aj osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia, sem sa zaraďuje aj výkon tzv. slobodných povolání, medzi ktoré patrí aj výkon advokácie. V uvedenom prípade sa tieto dve možnosti výkonu podnikateľskej činnosti v spojili v jednej osobe a to vo fyzickej osobe JUDr. Václava Jaroščiaka. Ide o jednu fyzickú osobu, čo samotný zákon nevylučuje. Rovnako súd poukazuje na to, že ak ide o podnikateľa fyzickú osobu, táto koná buď osobne alebo zástupcom. V uvedenom prípade bola uzatvorená zmluva medzi úpadcom a žalobcom tak, že ako subjekt zmluvy bol označený žalobca ako fyzická osoba bez dodatku a k

tomuto označeniu boli pripojené jeho údaje vyplývajúce z výkonu jeho podnikateľskej činnosti na základe živnostenského oprávnenia, konkrétne jeho IČO, ktoré charakterizuje a medzi inými aj špecifikuje jednotlivých podnikateľov. Identifikačné číslo prideli živnostenský úrad podnikateľovi, ak zistí, že spĺňa všetky zákonné náležitosti na jeho pridelenie. V uvedenom prípade mal súd z vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané a to z výpisu z živnostenského registra, že žalobca vykonáva živnostenskú činnosť a má pridelené identifikačné číslo, tak ako bolo uvedené na mandátnej zmluve č. 1107 uzatvorenej medzi žalobcom a úpadcom dňa 10.09.2011. Na základe uvedenej mandátnej zmluvy sa žalobca zaviazal úpadcovi poskytovať právne služby v rozsahu a lehotách podľa potreby a požiadaviek, na jeho účet a za odplatu. Aj keď žalobca nemá v rámci predmetu podnikania uvedené poskytovanie právnych služieb, v uvedenom prípade aj napriek tomu, je vzhľadom k zápisu do Advokátskej komory oprávnený takýto druh služieb poskytovať a teda je aj v súlade s § 2 ods. 1 a § 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka podnikateľom a podniká aj v tejto oblasti služieb. Žalovaný poukazoval na nesprávnosť vyhotovovania účtovných dokladov zo strany žalobcu, súd však účtovníctvo žalobcu pre účely súdneho konania nepovažuje za relevantné. Čo súd považuje za relevantné je preukázanie skutočnosti, či právny vzťah medzi úpadcom a žalobcom ako podnikateľom vznikol a v akom konkrétnom rozsahu. Žalobca je podnikateľ a to ako v zmysle § 2 ods. 2 písm. b/, tak aj § 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka, pričom žalobca používa obchodné meno, ktoré je reálnym obchodným menom žalobcu t. zn. ide o obchodné meno, ktoré je oprávnený používať v zmysle jeho evidencie v Živnostenskom registri. Vzhľadom k vyššie uvedenému len samotný dôvod označenia subjektu tak ako bolo označený v prihláške, súd nepovažoval za dôvodný pre popretie pohľadávky. Čo sa týka možnej duplicity na ktorú rovnako poukazoval žalovaný, z toho dôvodu, že ak žalobca používa dve obchodné mená, mohol si ten istý nárok uplatniť v konkurze úpadcu duplicitne, tento dôvod súd v konaní preukázaný nemal a žalovaný, ktorého rovnako v konaní zaťažuje bremeno dôkazu na preukázanie ním tvrdených rozhodných skutočností, na preukázanie tejto skutočnosti v konaní ani žiaden dôkaz vykonať nenavrhol.

Ďalším dôvodom, pre ktorý žalovaný ako správca poprel prihlásenú pohľadávku, bola jej celková nepreskúmateľnosť, nakoľko k prihláške nie je pripojené vyúčtovanie, na ktoré faktúra č. 14020 odkazuje, nie je možné preskúmať, aké úkony a v akej výške sú predmetom fakturácie.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právnym dôvodom prihlásenej pohľadávky bola na základe mandátnej zmluvy uplatnená odmena a náhrada hotových výdavkov za poskytnuté právne služby, ktorú žalobca vyčíslil vo výške 14.999,03 eur. V rámci konania, za účelom určenia rozsahu poskytnutých služieb žalobca navrhol vykonať dokazovanie oboznámením sa s obsahom súdneho spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 11Cbi/25/2012, v rámci ktorého boli žalobcom úkony právnej služby úpadcovi poskytnuté v spojení s vyúčtovaním právnych služieb, ktoré súdu v rámci dokazovania, ktoré bolo prílohou faktúry č. 14020, predložil.

Z predložených a v konaní vykonaných listinných dôkazov súd mal preukázané, že žalobca poskytol v predmetnej veci minimálne sedem úkonov právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie vo veci samej - návrh na začatie konania dňa 30.01.2012, písomné podanie týkajúce sa veci samej - vyjadrenie k odporu, účasť na konaní pred súdom - pojednávanie 07.12.2012, účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 18.01.2013, písomné podanie vo veci samej - odvolanie zo dňa 22.02.2013 a účasť na konaní pred súdom - pojednávanie, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci 26.02.2014. Tieto úkony právnej služby korešpondujú aj úkonmi fakturovanými žalobcom vyúčtovaním č. A12011. Súd na úplnosť uvádza, že z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že žalobca v konaní uskutočnil aj iné úkony právnej služby, avšak vychádzajúc z nároku uplatneného žalobou resp. prihláškou pohľadávky, súd žalobcovi nemôže priznať viac resp. iný rozsah právnych úkonov ako si sám uplatňuje. K výške odmeny za jeden úkon právnej služby sú uvádza, že v uvedenom prípade postupoval tak, že žalobcovi priznal odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13 základnej odmeny s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že aj žalobca si v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina uplatnil odmenu v tejto výške, pričom následne počas konania o určení popretej pohľadávky sa pokúšal jednak preukázať, že v prípade žaloby o vypratanie nehnuteľnosti je potrebné vychádzať z hodnoty nehnuteľnosti, ako aj z toho, že odmena vo výške 1.986,66 eur bola medzi žalobcom a úpadcom dohodnutá.

Žalobca poukazoval na nález ústavného súdu SR č. III. ÚS 334/07, v rámci ktorého bolo posudzované možné vyjadrenie hodnoty sporu v prípade vypratania nehnuteľnosti, s poukazom na vyrubenie súdneho poplatku ako aj vyčíslenie odmeny trov právneho zastúpenia. K uvedenému nálezu Ústavného súdu SR súd uvádza, že podľa názoru súdu, tento názor bol prekonaný a to aj v súčasnosti platnou právnou úpravou ako aj rozhodovacou činnosťou, okresných, krajských súdov či NS SR (len pre ilustráciu súd

uvádza napr. rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/14/2015, Krajského súdu v Trenčíne 6Co/580/2014, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/399/2013, či 6Cdo/601/2015 z 13.04.2016 a ďalšie) z ktorých jednoznačne vyplýva, že v prípade ak je predmetom konania vypratanie nehnuteľnosti súd pri vyrubení súdneho poplatku ako aj pri určovaní odmeny za úkony právnej služby poskytovaných advokátom, vychádza z neurčitej hodnoty veci. Uvedený náleží ÚS SR pochádza práve z obdobia, keď určenie, že súdny poplatok má byť v prípade vypratania veci vo výške ako pri neoceniteľnej hodnote sporu, od 01.07.2007 zavedený do zákona, pričom spor v predmetnej veci začal pred uvedeným zavedením. Podľa názoru súdu aj tieto skutočnosti treba brať do úvahy.

Predmetom konania v pôvodnom konaní bolo vypratanie nehnuteľnosti, pri ktorom ak nie je medzi účastníkmi dohodnuté inak, je základná odmena advokáta určená podľa § 11 ods.1 písm. a/ Advokátskej tarify. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na poznámku č. 1 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov - prílohy zákona č. 71/1992 Zb. podľa ktorej z návrhu na začatie konania o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je a z návrhu na vypratanie nehnuteľnosti bytu a nebytových priestorov alebo na vydanie veci sa poplatok vyberie podľa písm. b/ tejto položky. Položka 1 písm. b/ stanovuje, že ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi, je sadzba poplatku 99,50 Eur. V predmetnej veci nejde síce o stanovenie súdneho poplatku, ale rozhodne je potrebné poukázať na túto položku Sadzobníka súdnych poplatkov - prílohy zákona č. 71/1992 Zb., pretože zákonodarcu pre účely poplatkovej povinnosti počíta s vypratáním nehnuteľnosti, vrátane bytu alebo nebytových priestorov s tým, že ide o tzv. neoceniteľný predmet konania. Preto aj v prípade výpočtu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia je potrebné použiť tento postup a aplikovať § 11 Advokátskej tarify v otázke výšky odmeny za jeden úkon právnej služby. V tomto duchu je potrebné vykladať aj ust. § 10 ods.2 Advokátskej tarify, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva ktorých sa právna služba týka určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota vecí, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu. V predmetnej veci totiž nešlo o spor týkajúci sa vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti patriacej úpadcovi a nešlo ani o vydanie tejto veci, ale v skutočnosti išlo o špecifický prípad uplatňovania vlastníckeho práva v podobe vypratania. Samotné vypratanie nemožno stotožňovať s hodnotou nehnuteľnosti, ktorý bol pôvodne predmetom súdneho sporu práve s poukazom aj na analogickú situáciu v otázke vyrubovania súdnych poplatkov.

Žalobca poukazoval aj na dohodnutú odmenu, avšak takúto dohodu súd v konaní preukázanú nemal a v tomto smere poukazuje súd aj na výpoveď Ing. Cibulku, PhD., ktorý si jednak presne nepamätal dohodu a následne uviedol, že po vykonaní úkonov mu žalobca uskutočnil vyúčtovanie a vysvetlil mu výšku odmeny t. zn. žiadnu dohodu pri uzatvorení zmluvy a tým aj tvrdenia žalobcu tento dôkaz v konaní nepreukázal.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného výšku odmeny za jeden úkon právnej služby súd žalobcovi priznal v zákonnej výške v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a to vo výške 1/13 základnej odmeny, ktorá bola v roku 2012 vo výške 58,69 eur a v roku 2013 vo výške 60,07 eur a v roku 2014 vo výške 61,85 eur. Túto výšku súd považuje za výšku odmeny, na ktorú vznikol žalobcovi nárok vzhľadom k povahe sporu, za zastupovanie v ktorom patrí právnomu zástupcovi odmena vo výške 1/13 výpočtového základu. Rovnako súd mal za to, že ako dôvodný bol uplatnený nárok aj na režijný paušál a to za rok 2012 v sume 7,63 eur, za rok 2013 v sume 7,81 eur a za rok 2014 v sume 8,04 eur. Ku každému z úkonov právnej služby patrí právnomu zástupcovi podľa § 16 ods. 3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2012 bol vo výške 763,- eur a 1/100 na účely režijného paušálu, ktorá bola žalobcom uplatnená predstavuje za rok 2012 sumu 7,63 eur, výpočtový základ v roku 2013 bol vo výške 781,- eur a 1/100 na účely režijného paušálu, ktorá bola žalobcom uplatnená predstavuje za rok 2013 sumu 7,81 eur a výpočtový základ v roku 2014 bol vo výške 804,- a 1/100 na účely režijného paušálu, ktorá bola žalobcom uplatnená predstavuje za rok 2014 sumu 8,04 eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca je aj platiteľom dane z pridanej hodnoty, pri vyúčtovaní poskytovaných právnych služieb zvyšuje odmenu a náhradu hotových výdavkov v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty. Zhrnúc vyššie uvedené, súd mal v konaní preukázané poskytnutie šiestich úkonov právnej služby vo výške základnej odmeny t. zn. 4 x 58,69 + 2 x 60,07 a jeden úkon právnej služby vo výške 1 základnej odmeny, nakoľko na pojednávaní dňa 26.02.2014 došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia o odročení pojednávania t. zn. 1 x 1 z 61,85 eur ku ktorým žalobcovi patrí režijný paušál t. zn. 7,63 x 4 + 7,81 x 2 + 8,04 x 1 eur t. zn. celkovo mal

preukázanú dôvodnosť odmeny a náhrady hotových výdavkov v sume 305,92 eur, ktoré predstavuje základ pre DPH vo výške 20 %, ktorá je v sume 61,18 eur t. j. celkovo 367,10 eur, na ktoré vznikol žalobcovi poskytnutím právnych služieb nárok. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu hotových výdavkov v súlade s § 15 písm. a/ vyhláška a to súdnych poplatkov, ktoré boli vyrubené vo výške 2 x 99,50 eur /t. zn. z neurčitej hodnoty sporu/, o ktorých tvrdil vzhľadom k predloženému vyúčtovaniu, že ich v konaní vynaložil. Vynaloženie súdneho poplatku za podaný návrh dňa 30.01.2012 súd v konaní mal preukázaný z č. I. 1 zo spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 11Cb/25/2012, avšak súdny poplatok, jeho zaplatenie zo podané odvolanie v konaní súd preukázaný nemal. Súd v tejto súvislosti poukazuje na č. I. 126, ktorým bol v konaní navrhovateľovi súdny poplatok za odvolanie vyrubený, pričom tento nebol zaplatený a dňa 29.05.2013 bol postúpený na vymáhanie Justičnej pokladnici. Žalobca žiadnym listinným dôkazom v konaní nepreukázal, že tento súdny poplatok za odvolanie uhradil. Zároveň žalobca vyúčtoval žalovanému odpočet vo výške 183,25 eur, ktoré pri vyčíslení označil ako odpočet zálohy fakturovanej faktúrou č. 12008.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, súd mal vykonaným dokazovaním preukázaný ako právny dôvod, tak aj výšku prihlásenej pohľadávky a to poskytnutých služieb a to vo výške 283,35 eur (odmena s DPH 367,10 + náhrada za súdny poplatok 99,50 = 466,60 - 183,25 záloha), preto aj popretie pohľadávky v časti výšky uplatnenej pohľadávky z dôvodu jej nepreskúmateľnosti, pravosti, súd považuje v tejto časti za nedôvodné. Vo zvyšnej časti, súd považoval popretie za dôvodné, preto súd z vyššie uvedených dôvodov, predovšetkým vzhľadom k výške odmeny za jeden úkon právnej služby, žalobu zamietol.

K popretému poradiu súd uvádza, že poradie pohľadávky bolo popreté aj pre nepreskúmateľnosť prihlášky pohľadávky. K nepreskúmateľnosti poradia, súd poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca poskytol žalovanému celkovo sedem úkonov právnej služby, pričom šesť úkonov, bolo uskutočnených pred povolením reštrukturalizácie t. č. úpadcu, ktorá bola povolená dňa 15.03.2013 a posledný úkon bol uskutočnený počas reštrukturalizácie úpadcu. Posledným úkonom právnej služby, ktorý bol uskutočnený počas obdobia prebiehajúcej reštrukturalizácie úpadcu bola účasť na konaní pred súdom, z tohto úkonu súdu nie je zrejmé, aký súvis mal predmetný úkon s prevádzkovaním podniku úpadcu počas reštrukturalizácie t. zn. uskutočnenie úkonu v súlade s § 120 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, preto o poradí popretej pohľadávky ako celku rozhodol tak, že určil, že prihlásená pohľadávka má charakter tzv. inej pohľadávky a vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd rozhodol o horšom poradí uspokojenia ako bolo uvedené v prihláške, čo je v súlade s § 32 ods. 15 ZoKR v zmysle ktorého sa žalobca môže domáhať najviac toho čo uviedol v prihláške. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na záver rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoKR/36/2012 z 18.12.2013, z ktorého vyplýva, že pod prevádzkovaním podniku dlžníka počas reštrukturalizácie je treba rozumieť aktívne a priame uskutočňovanie jeho podnikateľskej činnosti, ktorá vyplýva z predmetu činnosti dlžníka. Aj v zmysle uvedeného vymedzenia prevádzkovania podniku, pričom len pohľadávky, ktoré mali súvis s prevádzkovaním podniku počas reštrukturalizácie úpadcu, predstavujú tzv. prednostné pohľadávky, ktoré sa uspokojujú pred inými nezabezpečenými pohľadávkami, súd žalobu v tejto časti zamietol a v tejto časti považoval popretie zo strany správcu za dôvodné.

Podľa § 142 odsek 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 151 odsek 7 O.s.p. súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 7 O. s. p., a to tak že, žalovanému ako účastníkovi konania, ktorý mal neúspech iba v nepatnej časti, priznal 100 % náhradu trov konania, potrebných na účelné bránenie práva. Po právoplatnosti tohto rozsudku, rozhodne súd o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.